JUDECĂTORIA
CĂUŞENI

Dosarul nr.1 – 6/2026
1-26006701-18-1-22012026

S E N T I N Ţ Ă
pronunţată în numele legii

27 aprilie 2026 or. Ştefan Vodă

Judecătoria Căuşeni, sediul Ştefan Vodă

Instanţa compusă din

Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandra Smolnițchi

Grefierii Cristina Zagoreț şi Alexei Dobînda

cu participarea: procurorilor în Procuratura Căuşeni, oficiul Ştefan Vodă, Eugeniu Gogu şi Alexandru Covalenco, a părţii vătămate Ivan Vîzdoagă, a inculpatului Hariton Rusu şi a apărătorului său, avocatul Eugeniu Cotovici

a judecat în şedinţă publică, în limba română, în incinta Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă, **în procedură generală**, cauza penală de învinuire a lui

Rusu Hariton *****, IDNP *****, născut la ***** în raionul Ştefan Vodă, de naţionalitate moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, cu domiciliul înregistrat în raionul Ştefan Vodă, satul Ştefăneşti, domiciliat *de facto* în raionul Ş*****, neangajat în câmpul muncii, a îndeplinit serviciul militar, necăsătorit, se află în relaţii de concubinaj, are trei copii la întreţinere, cu studii medii incomplete, fără grad de dizabilitate, anterior judecat, cu antecedente penale, cunoaşte limba în care s-a desfăşurat procesul, în această cauză a fost în stare de reţinere şi arest din 1 noiembrie 2025, ora 6:45 şi până la 27 aprilie 2026

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal – *tentativa de omor a unei persoane*

Termenul de examinare: cauza a parvenit în instanţa de judecată la 21 ianuarie 2026 – sentinţa este pronunţată la 27 aprilie 2026

A CONSTATAT:

I. DESCRIEREA FAPTEI CRIMINALE SĂVÂRŞITĂ DE INCULPAT

1. La data de 31 octombrie 2025, aproximativ la ora 22:30, Hariton Rusu, aflându-se în ograda propriului domiciliu, situat în satul Talmaza, raionul Ştefan Vodă, în urma unui conflict spontan apărut cu Ivan Vîzdoagă, în timp ce aceştia consumau băuturi alcoolice, acţionând cu intenţie directă, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi admiţând survenirea acestora, în vederea realizării scopului infracţional de a-l omorî pe Ivan Vîzdoagă, i-a aplicat acestuia cu un topor o lovitură în regiunea capului, ulterior aplicându-i încă o lovitură cu muchia toporului în regiunea spatelui. Conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202530P0200 din 3 noiembrie 2025 la Ivan Vîzdoagă s-au depistat: plagă contuză pe cap în regiunea parietală pe stânga, excoriaţie în regiunea lombară dreapta, ce au fost cauzate prin acţiunea traumatică, prin mecanism de lovire-frecţiune a unui obiect dur, contondent, cu suprafaţa cu interacţiune limitată, condiţionează dereglarea sănătăţii de scurtă durată şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Din cauze independente de voinţa sa, Hariton Rusu nu şi-a dus intenţia până la sfârşit deoarece în acest timp, auzind gălăgie, din domiciliu a ieşit în curtea casei Maria Garneţ, care a strigat către Hariton Rusu să se oprească din acţiunile violente. Ultimul a reacţionat la strigăte şi întorcându-se către Maria Garneţ, a scăpat din vizor partea vătămată Ivan Vîzdoagă, iar folosindu-se de posibilitatea de a supravieţui, partea vătămată a fugit de la faţa locului.

2. Prin acţiunile sale intenţionate, Hariton Rusu a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. art. 27, 145 alin. (1) din Codul Penal – tentativa de omor a unei persoane.

II. ARGUMENTELE PARTICIPANŢILOR LA PROCES

a. <u>Acuzatorul de stat:</u>

3. În cadrul şedinţei de judecată procurorul în Procuratura Căuşeni, oficiul Ştefan Vodă, Eugeniu Gogu, a menţionat că deşi inculpatul nu şi-a recunoscut vina, faptele sale sunt dovedite prin probele acumulate şi cercetate în cadrul şedinţei de judecată. În particular, a făcut trimitere acuzatorul de stat la declaraţiile părţii vătămate Ivan Vîzdoagă care a povestit cum a simţit o lovitură puternică în regiunea

capului, iar când s-a întors, l-a văzut pe Hariton Rusu cu toporul în mână. Aceste declaraţii coroborează atât cu declaraţiile martorilor, cât şi cu concluziile din Raportul de expertiză şi cu procesul verbal de cercetare la faţa locului. Deşi inculpatul afirmă că i-a aplicat doar unele lovituri cu palma lui Ivan Vîzdoagă, rezultatele expertizei nu susţin această versiune.

4. Indică procurorul că la materialele cauzei există şi înregistrarea de la serviciul 112. Potrivit acesteia, imediat după tentativa de omor, partea vătămată a sunat la poliţie şi a cerut ajutor, menţionând expres că a fost lovit cu toporul în cap de către Hariton Rusu. Este puţin probabil că acesta ar fi reuşit să inventeze o asemenea poziţie într-un termen atât de scurt.

5. Deşi Maria Garneţ nu a fost audiată în cadrul şedinţei de judecată, anume datorită intervenţiei ei intenţia de omor nu a fost consumată. Însăşi Hariton Rusu a recunoscut în cadrul şedinţei de judecată că partea vătămată a părăsit locul conflictului repede, desculţă, lăsându-şi încălţămintea. Putem concluziona cu o înaltă doză de probabilitate că Ivan Vîzdoagă se temea şi din această cauză a fugit fără să se mai încalţe.

6. A solicitat acuzatorul recunoaşterea vinovăţiei lui Hariton Rusu de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal şi aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. De asemenea consideră acuzatorul că ar urma să fie inclus în termenul pedepsei şi perioada aflării inculpatului în stare de reţinere şi arest. În scopul executării pedepsei cu închisoare, măsura preventivă sub formă de arest preventiv urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei.

7. A mai cerut acuzatorul de stat ca cheltuielile judiciare în sumă de 128 lei să fie încasate în folosul statului de la inculpat, iar corpurile delicte, un topor şi două bucăţi de lemn, care se află în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă, să fie nimicite.

8. În replici a indicat procurorul că intenţia lui Hariton Rusu de a săvârşi un omor se poate deduce din faptul că Hariton Rusu nu s-a oprit după aplicarea primei lovituri cu toporul în cap. Ultimul a continuat să lovească. În ce priveşte faptul că partea vătămată a relatat că după aplicarea ultimei lovituri Maria Garneţ a ieşit din casă abia peste două minute, aceste declaraţii urmează să fie apreciate critic. Ivan Vîzdoagă era într-o stare de şoc în care nu ar fi putut să aprecieze cu exactitate toate detaliile. Ultimul era cel mai probabil dezorientat şi nu a văzut foarte clar cine era în preajma sa în acele momente.

b. <u>Partea vătămată Ivan Vîzdoagă:</u>

9. În cadrul şedinţei de judecată, partea vătămată Ivan Vîzdoagă s-a prezentat doar la şedinţă de judecată din data de 6 februarie 2026, atunci când acesta a fost audiat. Ulterior partea vătămată nu s-a mai prezentat, deşi a fost informat despre data şi ora şedinţei de judecată, fapt confirmat prin recipisa întocmită de grefier la sfârşitul şedinţei (vol. II, f. d. 47). La data de 6 februarie 2026, după audiere, Ivan Vîzdoagă a depus o cerere de examinare a cauzei în continuare în absenţa sa (vol. II, f. d. 48). În conformitate cu prevederile art. 323 alin. (3) din Codul de procedură penală, consultând opinia participanţilor la proces care au susţinut examinarea cauzei în lipsa lui Ivan Vîzdoagă, instanţa a dispus desfăşurarea şedinţei în lipsă, cu remiterea copiei de pe actul judecătoresc.

c. Apărătorul inculpatului:

10. Avocatul Eugeniu Cotovici, care acţionează în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale inculpatului Hariton Rusu, a menţionat că inculpatul nu şi-a recunoscut vinovăţia în comiterea infracţiunii de tentativă de omor. Susţine că în speţă nu există componenţa infracţiunii de la art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal, lipsind latura subiectivă. Având în vedere că inculpatul a aplicat lovituri cu muchia toporului şi nu cu tăişul, este puţin probabil că acesta a încercat să-l omoare pe Ivan Vîzdoagă. Mai mult, după aplicarea loviturilor şi după ce partea vătămată a fugit, inculpatul nu l-a mai urmărit, lăsându-l să plece. Loviturile aplicate nu au fost puternice, acestea cauzând vătămări corporale uşoare.

11. Susţine că inculpatul nu a fost împiedicat în consumarea intenţiilor criminale de către Maria Garneţ, or potrivit declaraţiilor inclusiv ale părţii vătămate, ultima a ieşit din casă peste 2 minute de la aplicarea ultimei lovituri. Când a ieşit martorul, partea vătămată era deja după poartă.

12. În final, a solicitat avocatul Eugeniu Cotovici încetarea procesului penal şi constatarea comiterii de către Hariton Rusu a faptei contravenţionale prevăzute de art. 78^1 din Codul contravenţional.

III. DECLARAŢIILE INCULPATULUI, ALE PĂRŢII VĂTĂMATE ŞI ALE MARTORULUI

13. În cadrul şedinţei de judecată din 19 martie 2026, **inculpatul Hariton Rusu** a declarat că la data de 31 octombrie 2025 l-a invitat pe Ivan Vîzdoagă în ospeţie. Ultimul a venit împreună cu o verişoară. I-a spus Cristinei, concubinei sale, să intre în casă deoarece plânge copilul. La masă au rămas în trei: el, Ivan şi verişoara sa, Maria. Au stat de vorbă şi au ascultat muzică. Peste un timp şi verişoara

lui Ivan a intrat în casă, la Cristina. Ivan a început să se comporte urât. Spunea să meargă la el acasă că aici nu este mâncare pe masă. A fost deconectată muzica, dar Ivan striga şi mai tare şi utiliza cuvinte necenzurate. A început să bată în fereastră pentru ca să iasă Maria, verişoara sa. I-a zis ori se liniştește, ori pleacă pentru că nu au nevoie de probleme. Ivan a început să se izbească şi să încerce să intre în casă. I-a spus să se calmeze şi să nu intre ca să nu sperie copiii.

14. Susţine că la izbit ca să nu intre în casă. Ivan îi adresa cuvinte injurioase şi de aceea i-a aplicat o palmă peste faţă, iar ulterior l-a lovit şi cu piciorul. Se aflau în acel moment la uşa domiciliului. Aceste acţiuni nu le-a văzut nimeni. Fiind beat, Ivan s-a rostogolit spre poartă. Nu a mers după el. A ieşit Maria. În acest timp Ivan fugea în drum, spre casa părinţilor. I-a spus Mariei că i-a tras un picior. După plecarea Mariei, peste jumătate de oră a venit poliţia. A arătat toporul. A explicat poliţistului din sat că Ivan se comporta urât şi l-a trimis acasă.

15. Susţine că nu cunoaşte de ce Ivan Vîzdoagă a spus că i-au fost aplicate lovituri cu toporul. Acesta era în altă parte în general, la o distanţă de aproximativ 3 metri de intrarea în locuinţă. Nu era la îndemână pentru ca să-l ia şi să aplice lovituri. Poliţia a fost în seara respectivă în ograda sa şi le-a arătat tot. Inclusiv a predat toporul. Nu a văzut ca Ivan să fie însângerat.

16. Anterior a mai avut un conflict cu Ivan legat de concubina sa, dar acesta şi-a cerut scuze şi s-au împăcat. La general erau în relaţii bune. Pledează nevinovat şi solicită să fie achitat (vol. II, f. d. 118-120).

17. Oferindu-i-se ultimul cuvânt, inculpatul a menţionat că nu a avut nicio intenţie ca să-l omoare pe Ivan. Dacă ar fi avut aşa intenţie, nu ar fi fost împiedicat de nimeni. Toporul e foarte mare, ar fi putut să-l omoare uşor. Când a ieşit Maria, Ivan era deja după poartă. Nu a fugit după el.

18. În cadrul şedinţei de judecată din 6 februarie 2026 **partea vătămată Ivan Vîzdoagă** a declarat că, cu Hariton Rusu sunt în relaţii bune. Aproximativ două luni în urmă, în anul 2025, aproximativ la ora 23:00-24:00, se afla în ospeţie la Hariton Rusu, în satul Talmaza din raionul Ştefan Vodă. Acolo serveau băuturi alcoolice. Mai era concubina lui Hariton Rusu, Cristina, şi Maria Garneţ, o verişoară de-a sa. În timp ce Maria o încălţa pe fiica ei de 8 ani, a ieşit afară să o aştepte. La un moment dat s-a apropiat Hariton Rusu şi i-a aplicat o lovitură cu toporul în cap. A făcut câţiva paşi şi a mai primit o lovitură cu toporul în spate. Loviturile erau aplicate cu dosul toporului, nu cu partea ascuţită. Urmare a acestor lovituri a fost la doctor. A avut o echimoză pe spate şi o rană la cap şi doctorii au cusut-o.

19. Susţine că atunci erau ambii în stare de ebrietate, şi el şi Hariton Rusu. Poliţia a venit la faţa locului, dar nu-şi aminteşte cine a chemat-o. După lovitură,

imediat a ieşit Maria afară. Ultima a început să strige „Ce faci?!”. Maria nu a văzut momentul aplicării loviturilor, a ieşit ulterior. A ieşit desculţ de acolo şi a mers direct acasă ca să se încalţe. Nu locuieşte departe. Nu l-a întrebat pe Hariton de ce l-a lovit. Nu îşi aminteşte dacă ultimul a comentat ceva în momentul în care a aplicat lovitura. Distanţa de la uşa casei până la locul aplicării loviturilor e de aproximativ 6 metri.

20. Indică că până la conflict au stat cu toţii în casă, la masă, aproximativ 2 ore. Nu s-au certat în acest răstimp. După aplicarea loviturilor, când a fugit de acolo, Hariton nu l-a mai urmărit.

21. Menţionează că după conflict a vorbit cu Cristina, concubina lui Hariton. Ultima a rugat să renunţe la plângerea sa penală şi să-l ierte. A discutat şi cu Hariton la telefon. Şi acesta l-a rugat să-şi retragă cererea. I-a răspuns că o va retrage, dar nu a făcut acest lucru. Nu are nicio pretenţie faţă de Hariton la moment şi nu îi este frică de ultimul (vol. II, f. d. 45-46).

22. În cadrul şedinţei de judecată din 20 februarie 2026 **martorul Cristina Carai** a declarat că aproximativ 4 luni în urmă era acasă, iar în ospeţie a venit Ivan Vîzdoagă, Maria Garneţ şi o fiică de-a ei. Au stat cu toţii la masă. La un moment dat s-a dus să adoarmă copilul. Au rămas la masă aşadar în trei. Au mâncat şi au servit alcool. Când au ieşit din casă, Ivan era în drum şi Hariton era în pragul casei. A auzit că Hariton l-ar fi lovit pe Ivan, dar nu a înţeles cu ce anume. Ivan striga la Hariton că va avea probleme. Hariton nu i-a povestit nimic despre ce anume a fost. A ieşit afară pentru că se auzeau strigăte. Topoare nu a văzut.

23. A concretizat că acum nu-şi mai aminteşte cu exactitate toate circumstanţele. Evident că la poliţie când a fost audiată ştia mai multe detalii. În momentul în care a ieşit, Ivan era aproape de poartă. Şi Maria era tot afară, în ogradă. Nu cunoaşte dacă Ivan a căzut jos sau nu pentru că nu a văzut momentul respectiv. Era în casă. Farfuriile stricate din ogradă au fost deteriorate mai înainte. Şi Maria şi Ivan erau în stare de ebrietate în acea seară. Când a plecat Ivan, şlapii săi au rămas în ogradă.

24. Susţine că conflictul ar fi început de la faptul că Ivan ar fi criticat mâncarea pusă pe masă de Hariton. Cei doi nu se cunosc de foarte mult timp, poate de vreo două luni. Anterior nu a observat vreun conflict între ei (vol. II, f. d. 69-71).

IV. PROBELE PE CARE SE ÎNTEMEIAZĂ CONCLUZIILE INSTANȚEI PRIVIND VINOVĂȚIA INCULPATULUI

- **Raportul operatorului serviciului 112** din 1 noiembrie 2025, potrivit căruia prin Sistemul Informaţional BCD a parvenit informaţia de la Ivan Vîzdoagă precum că a fost lovit cu un topor de către consăteanul său cu prenumele Hariton (vol. I, f. d. 4);
- **Procesul verbal de cercetare la faţa locului şi planşa fotografică** din 1 noiembrie 2025 prin care a fost cercetat locul comiterii infracţiunii, şi anume domiciliul inculpatului Hariton Rusu, situat în satul Talmaza din raionul Ştefan Vodă. De la faţa locului a fost ridicat un topor cu mâner de lemn, de o lungime de 47 cm (vol. I, f. d. 6-17);
- **Proces verbal de examinare a obiectului şi planşa fotografică** din 20 noiembrie 2025, prin care a fost examinat toporul cu mânerul de lemn, ridicat de la locul comiterii infracţiunii de tentativă de omor (vol. I, f. d. 18-20);
- **Procesul verbal de cercetare la faţa locului şi planşa fotografică** din 1 noiembrie 2025 prin care a fost cercetat suplimentar locul comiterii infracţiunii, adică domiciliul lui Hariton Rusu din satul Talmaza, raionul Ştefan Vodă. De la faţa locului au mai fost ridicate două fragmente mici de lemn cu pete brun roşietice (vol. I, f. d. 24-41);
- **Procesul verbal de examinare a obiectului** din 20 noiembrie 2025 prin care au fost examinate cele două fragmente de lemn cu pete brun roşietice ridicate de la locul comiterii tentativei de omor (vol. I, f. d. 42);
- **Raportul de expertiză judiciară nr. 202530P0200 din 3 noiembrie 2025** potrivit căruia la Ivan Vîzdoagă s-au depistat o plagă contuză pe cap în regiunea parietală pe stânga şi o excoriaţie în regiunea lombară dreapta. Aceste leziuni au fost cauzate prin acţiunea traumatică, prin mecanism de lovire-frecţiune a unui obiect dur, contondent, cu suprafaţa cu interacţiune limitată, posibil în timpul şi circumstanţele indicate în ordonanţă. Leziunile condiţionează o dereglare a sănătăţii de scurtă durată şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Luând în consideraţie localizarea anatomică multipolară a leziunilor corporale, aspectul morfologic, mecanismul de formare, se exclude formarea lor de la căderea unică, liberă a corpului din poziţia verticală statică cu sau fără accelerare şi lovire de aceasta, cât şi de sine stătător e puţin probabil.

Ţinând cont de numărul leziunilor corporale constatate se poate admite că s-a acţionat traumatic asupra corpului nu mai puţin de două ori. În momentul cauzării leziunii corporale constatate s-a acţionat cu o putere suficientă pentru a învinge rezistenţa anatomică a ţesuturilor moi implicate (vol. I, f. d. 56-57);

- **Un CD** care conţine înregistrarea audio a apelului făcut de Ivan Vîzdoagă la serviciul 112 la data de 1 noiembrie 2025 (coperta dosarului).
- **Corpuri delicte: (1)** un topor cu mâner de lemn; **(2)** două fragmente mici de lemn cu pete brun roșietice.

25. În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

26. Potrivit prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. (4) Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

27. Astfel, ţinând cont de prevederile legale care reglementează modalitatea de verificare şi apreciere a probelor de către instanţa de judecată în cadrul unui dosar penal, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile inculpatului Hariton Rusu, a părţii vătămate Ivan Vîzdoagă, dar şi a martorului acuzării Cristina Carai, coroborându-le cu rezultatele acţiunilor de urmărire penală efectuate, în special cu concluziile raportului de expertiză medico-legală, instanţa de judecată stabileşte existenţa circumstanţelor faptice stabilite în actul de învinuire.

V. DESCRIEREA CIRCUMSTANȚELOR CAUZEI CONSTATATE DE INSTANȚĂ

28. Potrivit circumstanţelor faptice, la data de 31 octombrie 2025, Ivan Vîzdoagă, împreună cu Maria Garneţ şi cu fiica minoră a acesteia, a mers în ospeţie la consăteanul său în satul Talmaza din raionul Ştefan Vodă, Hariton Rusu. Acolo, în afară de Hariton Rusu, se mai afla şi concubina acestuia, Cristina Carai şi copilul lor.

29. Cu toţii au consumat alcool. Pe parcurs, când Cristina Carai, Maria Garneţ şi copiii se aflau în locuinţă, între inculpat şi Ivan Vîzdoagă s-a iscat un conflict. La un moment dat Hariton a luat toporul şi i-a aplicat lui Ivan o lovitură cu muchia în regiunea capului. Partea vătămată a încercat să fugă, moment în care Hariton i-a mai aplicat o lovitură în regiunea spatelui. Din cauza gălăgiei, din casă a ieşit Maria Garneţ care a început să strige. Hariton s-a întors spre Maria, timp în care Ivan Vîzdoagă a reuşit să fugă.

30. În această cauză inculpatul a recunoscut practic toate circumstanţele cauzei, cu excepţia locului şi obiectului cu care a aplicat loviturile părţii vătămate. Potrivit acestuia, într-adevăr s-a iscat un conflict cu Ivan, însă urmare a acestuia a aplicat două lovituri: prima lovitură cu palma peste faţă, iar a doua lovitură cu piciorul în spate.

31. Analizând această versiune invocată de inculpat, instanţa observă că ea nu coroborează cu probele din dosar, în special cu rezultatele Raportului de expertiză medico-legală. Potrivit acestuia, la data de 3 noiembrie 2025, atunci când Ivan Vâzdoaga s-a prezentat la medicul legist, ultimul avea o plagă liniară de 3,5 cm în regiunea capului, care a necesitat prelucrare chirurgicală prin efectuarea a două suturi. Natura acestei leziuni nu este compatibilă, în mod rezonabil, cu mecanismul producerii acesteia invocat de către inculpat, adică cu aplicarea unei simple lovituri cu palma.

32. În acelaşi context, nici excoriaţia de formă triunghiulară din regiunea spatelui părţii vătămate nu poate fi rezonabil explicată potrivit versiunii inculpatului. O lovitură cu palma peste faţă şi o lovitură cu piciorul în spate nu explică în mod convingător caracteristicile morfologice ale leziunilor constatate.

33. Contrar, localizarea şi particularităţile leziunilor constatate de către expert corespund în mod substanţial versiunii expuse de către partea vătămată, potrivit cărora plaga din regiunea capului şi excoriaţia din regiunea spatelui au fost provocate urmare a loviturilor aplicate cu muchia toporului.

34. Este de menţionat şi faptul că versiunea părţii vătămate este confirmată suplimentar şi de înregistrarea apelului la serviciul unic 112, audiată în cadrul şedinţei de judecată. Din conţinutul acesteia şi din raportul întocmit de către operator rezultă că imediat după incident, la ora 00:23, Ivan Vîzdoagă a telefonat la poliţie şi a comunicat că „***sunt plin de sânge şi un băiat m-a lovit foarte tare cu toporul în cap...***" (...) „***curge sânge tot capul...***". La întrebarea operatorului privind identitatea agresorului, partea vătămată **a indicat explicit numele inculpatului Hariton, în vârstă de 41 de ani**.

35. Instanţa menţionează că această declaraţie spontană a părţii vătămate are o forţă probantă sporită întrucât a fost făcută imediat după producerea evenimentului, în condiţii care exclud, în mod rezonabil, fabricarea unei versiuni convenabile.

36. Suplimentar instanţa de judecată mai menţionează că declaraţiile inculpatului nu coroborează nici cu alte probe din dosar. În particular, Hariton Rusu a menţionat la audiere că „*nu cunoaşte de ce Ivan Vîzdoagă a spus că i-au fost aplicate lovituri cu toporul. Toporul era în altă parte în general, la o distanţă de aproximativ 3 metri de intrarea în locuinţă. Nu era la îndemână pentru ca să-l ia şi să aplice lovituri*". Contrar, toporul a fost găsit de către poliţişti în altă parte - în ograda locuinţei lui Hariton Rusu, imediat după poartă, în dreapta. Acest lucru a fost indicat expres de către poliţistul care a făcut prima cercetare la faţa locului, în scurt timp după apelul efectuat de Ivan Vîzdoagă la serviciul 112, adică la 1 noiembrie 2025, la ora 1:15 (vol. I, f. d. 6).

37. Suplimentar, instanţa de judecată menţionează că la faţa locului, tot atunci, au fost făcute mai multe fotografii. În acestea sunt reflectate mai multe obiecte, inclusiv bucăţile de lemn ridicate de la faţa locului de către organul de urmărire penală şi anexate la dosar, care conţin pete brun-roşietice. Deşi acuzarea a omis să expertizeze aceste urme pentru ca să stabilească cu exactitate proveniența şi natura lor, această omisiune nu schimbă faptul că inculpatul nu a oferit nicio explicaţie plauzibilă privind apariţia unor asemenea urme pe obiectele depistate în propria gospodărie.

38. Este de precizat că versiunea părţii vătămate coroborează şi cu versiunea martorului Cristina Carai. Deşi ultima nu a văzut concret incidentul, atunci când a ieşit din locuinţă, Ivan Vîzdoagă se afla în regiunea porţii, iar Maria şi Hariton în ogradă, mai aproape de intrare. Coroborând cu celelalte probe şi declaraţii, se atestă că concubina inculpatului a ieşit din casă după ce acţiunile criminale ale lui Hariton au fost întrerupte urmare a implicării Mariei Garneţ.

39. În partea ce priveşte argumentele apărătorului privind lipsa intenţiei inculpatului de a cauza omorul părţii vătămate, instanţa de judecată va explica poziţia sa *infra,* atunci când va analiza latura subiectivă a infracţiunii.

40. În baza ansamblului probelor examinate, apreciate sub aspectul pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi coroborării reciproce, instanţa reţine dincolo de orice dubiu rezonabil că Hariton Rusu i-a aplicat lui Ivan Vîzdoagă cel puţin două lovituri cu muchia toporului, inclusiv în regiunea capului. Versiunea inculpatului privind aplicarea unor simple lovituri cu palma şi piciorul este neveridică şi infirmată de materialul probator administrat. În continuare instanţa urmează să

examineze încadrarea juridică a faptelor şi, în special, existenţa elementului subiectiv al infracţiunii imputate.

VI. ÎNCADRAREA JURIDICĂ A ACŢIUNILOR INCULPATULUI PRIVIND FAPTA COMISĂ

41. Cu referire la încadrarea juridică a faptei, instanţa atestă că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 3) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întruneşte elementele infracţiunii de comiterea căreia este învinuită. Aşadar, în continuare instanţa de judecată va verifica corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.

42. În ce privesc elementele constitutive ale componenţei de infracţiune incriminate, instanţa de judecată reţine că obiectul juridic al infracţiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal îl constituie relaţiile sociale cu privire la viaţa persoanei.

43. În acest context, instanţa atestă că prin acţiunile sale intenţionate, la data de 31 octombrie 2025, Hariton Rusu a atentat la viaţa lui Ivan Vîzdoagă, în vârstă de 27 de ani, care este consătean cu inculpatul.

44. Latura obiectivă a infracţiunii de omor intenţionat are următoarea structură: (1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau inacţiunea de lipsire ilegală de viaţă a unei persoane; (2) urmările prejudiciabile, şi anume moartea cerebrală a victimei; (3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

45. În cazul de faţă infracţiunea comisă a avut loc prin acţiunea lui Hariton Rusu de atacare a părţii vătămate Ivan Vîzdoagă cu un topor, şi aplicarea a două lovituri în regiunea capului şi a spatelui. Acţiunile inculpatului, deşi au fost îndreptate spre omorârea lui Ivan Vîzdoagă, nu au cauzat moartea victimei din motivul sustragerii acesteia, dar şi din motivul implicării unei persoane terţe, motiv din care acţiunile lui Hariton Rusu au fost calificate drept tentativă de omor.

46. Latura subiectivă a infracţiunii de omor se exprimă în vinovăţie sub formă de intenţie directă sau indirectă. Motivele infracţiunii pot fi diverse: răzbunare, gelozie, invidie, ură, interes material, motive huliganice, vanitate, laşitate, compătimire şi altele.

47. La acest capitol instanţa notează că intenţia făptuitorului este o stare lăuntrică, subiectivă, pe care doar autorul faptelor o poate cunoaşte în mod cert.

Orice persoană poate declara că a avut sau nu a avut o anumită intenţie la momentul comiterii faptelor, dar nici instanţa şi nici o altă persoană nu poate cunoaşte gândurile sau dorinţele interne ale făptuitorului. Instanţa poate însă să le deducă prin prisma unor elemente obiective, pe care le va analiza *infra.*

48. În cazul de faţă, instanţa de judecată va face trimitere la mijlocul utilizat pentru aplicarea loviturii (un topor), la regiunea corporală unde s-au îndreptat loviturile (regiunea spatelui şi a capului), natura relaţiilor dintre făptuitor şi victimă până la comiterea faptelor (Hariton Rusu a iniţiat un conflict cu partea vătămată Ivan Vîzdoagă), dar şi la atitudinea făptuitorului după săvârşirea faptei (ultimul nu a acordat niciun fel ajutor, victima s-a smuls din mâinile sale şi a fugit desculţă, chemând poliţia).

49. Toate aceste elemente, analizate cumulativ, dovedesc dincolo de orice dubiu rezonabil faptul că Hariton Rusu a avut intenţia în seara zilei de 31 octombrie 2025 să-l omoare pe Ivan Vîzdoagă. Ultimul a avut o reprezentare foarte clară a faptului că îndreptând toporul spre regiunea capului părţii vătămate şi aplicându-i lovituri, îi pune viaţa în pericol şi a acceptat producerea acestui rezultat. Faptul că acţiunile inculpatului nu au avut rezultatul pe care acesta l-a prevăzut, adică suprimarea vieţii lui Ivan Vîzdoagă, nu are relevanţă sub aspectul încadrării juridice a faptei infracţiunii de omor, ci doar a formei infracţiunii reţinute în cazul de faţă, adică a formei de tentativă. Or, mijlocul folosit de inculpat, toporul îndreptat într-o zonă vitală şi aplicarea loviturilor cu acesta, sunt apte de a produce moartea victimei. În acest caz sunt absolut lipsite de relevanţă leziunile efectiv suferite de victima Ivan Vîzdoagă.

50. Această concluzie nu este infirmată de argumentul apărării potrivit căruia intenţia de omor ar fi exclusă prin faptul că loviturile au fost aplicate cu muchia toporului, şi nu cu tăişul acestuia. Este un fapt cunoscut că şi muchia toporului poate produce leziuni grave, inclusiv letale, mai ales atunci când lovitura este îndreptată spre regiunea capului. Prin urmare, această distincţie invocată de apărare nu este aptă să înlăture caracterul potenţial letal al acţiunilor inculpatului şi nici concluzia privind existenţa intenţiei de a suprima viaţa victimei.

51. Tot cu referire la intenţie, instanţa nu poate reţine nici argumentul apărării potrivit căruia neurmărirea lui Ivan Vîzdoagă după ce acesta a fugit de la faţa locului ar exclude intenţia de omor. Faptul că partea vătămată a reuşit să plece şi să se ascundă **nu anulează intenţia iniţială a lui Hariton Rusu manifestată prin acţiunile deja întreprinse**. Necontinuarea acţiunilor criminale până la nesfârşit nu echivalează cu inexistenţa intenţiei de omor, mai ales că după ce partea

vătămată a început să sângereze, inculpatul nu a întreprins nicio măsură pentru a-i acorda vreun ajutor.

52. Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani.

53. În această speţă Hariton Rusu întruneşte condiţiile subiectului infracţiunii în sensul art. 21 alin. (1) din Codul penal (inculpatul este născut la *****), acesta fiind persoană responsabilă în sensul art. 22 din Codul penal, care la momentul comiterii faptei ilicite care a înţeles caracterul prejudiciabil al faptei comise şi avea capacitate deplină de a-şi manifesta voinţa şi a-şi dirija acţiunile.

54. În concluzie, instanţa de judecată a stabilit atât existenţa temeiului real de atragere la răspundere penală a inculpatului Hariton Rusu, cât şi totalitatea semnelor obiective şi subiective ce califică fapta prejudiciabilă a lui Hariton Rusu drept infracţiune concretă prevăzută la art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal, adică temeiul juridic al răspunderii penale.

55. În continuare, instanţa de judecată va purcede la stabilirea pedepsei lui Hariton Rusu pentru fapta comisă.

VII. STABILIREA PEDEPSEI PENALE

56. La stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în consideraţie scopul pedepsei penale stabilit în art. 61 alin. (2) din Codul penal – restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

57. La individualizarea şi stabilirea pedepsei, instanţa de judecată va ţine cont de criteriile stabilite la art. 75 alin. (1) din Codul penal – persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

58. Pentru a stabili iniţial limitele fixate în Partea specială a Codului penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a codului, instanţa de judecată

reţine că la momentul comiterii infracţiunii, art. 145 alin. (1) din Codul penal prevedea o pedeapsă sub formă de închisoare de la 10 la 15 de ani.

59. Totodată instanţa atestă în cazul de faţă aplicabilitatea prevederilor art. 81 alin. alin. (3) şi (4) din Codul penal, potrivit cărora mărimea pedepsei pentru tentativă de infracţiune **ce nu constituie recidivă** nu poate depăşi trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal pentru infracţiunea consumată şi pentru tentativa de infracţiune detenţiunea pe viaţă nu se aplică.

60. În continuare, instanţa va aplica prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal în partea ce ţine de individualizarea pedepsei potrivit gravităţii infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

61. Prioritar, instanţa reţine că infracţiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracţiunilor deosebit de grave.

62. La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată reţine faptul că inculpatul Hariton Rusu nu este la prima sa abatere penală:

- Prin sentinţa Judecătoriei raionului Ştefan Vodă din 24 decembrie 2009 inculpatul a fost condamnat pentru comiterea infracţiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an şi 6 luni, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an (vol. I, f. d. 149);
- Prin sentinţa Judecătoriei Ştefan Vodă din 17 decembrie 2013 Hariton Rusu a fost condamnat pentru comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) şi f) din Codul penal şi art. 320 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani şi 6 luni (vol. I, f. d. 149-152);
- Prin sentinţa Judecătoriei Bălţi din 10 octombrie 2017 Hariton Rusu a fost condamnat pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 360 alin. (1) din Codul penal cu închisoare pe un termen de 3 ani şi 1 lună (vol. I, f. d. 82);
- Prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 21 iunie 2022 inculpatul a fost condamnat pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal cu închisoarea pe un termen de 5 luni (vol. I, f. d. 82).

63. Potrivit informaţiei din cazierul penal, inculpatul a fost eliberat la data de 27 februarie 2025, adică cu mai puţin de 1 an în urmă de la comiterea faptei penale

de tentativă de omor. Potrivit prevederilor art. 111 alin. (1) lit. g), ţinând cont de faptul că ultima infracţiune pentru care inculpatul a fost condamnat a fost una uşoară (art. 264^1 alin. (4) din Codul penal), instanţa notează că la momentul comiterii infracţiunii de tentativă de omor, Hariton Rusu era în prezenţa antecedentelor penale şi **a comis infracţiunea în stare de recidivă** – de la executarea pedepsei cu închisoarea au expirat mai puţin de 2 ani.

64. În cazul de faţă aşadar, constatând că tentativa infracţiunii de omor constituie o recidivă, instanţa constată a fi **inaplicabilă limita de trei pătrimi din maximul** celei mai aspre pedepse prevăzute la art. 81 alin. (3) din Codul penal. Prin urmare, limitele pedepsei ce poate fi aplicată în această speţă rămân a fi de la 10 la 15 ani.

65. În privinţa personalităţii inculpatului, instanţa mai subliniază că inculpatul Hariton Rusu nu este încadrat în câmpul muncii şi face abuz de alcool. În privinţa sa au fost înregistrate plângeri. Acesta are un comportament nesatisfăcător, este conflictual şi periculos pentru societate (vol. I, f. d. 75). Ultimul nu se află la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru (vol. I, f. d. 76, 77).

66. Mai mult, la individualizarea pedepsei instanţa mai ţine cont şi de faptul că inculpatul a fost anterior sancţionat pentru comiterea a unui număr foarte mare de contravenţii – 59 de contravenţii, dintre care majoritatea pentru acţiuni huliganice şi injurii (vol. I, f. d. 79-81).

67. Ţinând cont de aceste criterii, dar şi de limitele pedepsei care poate fi stabilită, instanţa consideră că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani va atinge scopul sancţionării penale prevăzut la art. 61 alin. (2) CP. Instanţa consideră că această sancţiune va influenţa pozitiv asupra corectării şi reeducării vinovatului, va restabili echitatea socială şi va ajuta la prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea lui Hariton Rusu cât şi din partea altor persoane.

68. La stabilirea pedepsei instanţa de judecată a luat în consideraţie faptul că inculpatul a fost anterior condamnat de multiple ori, inclusiv pentru infracţiuni de jafuri şi huliganism, ispăşind şi pedeapsa cu închisoarea şi fiind eliberat din instituţiile penitenciare relativ recent, în acelaşi an în care a comis infracţiunea de tentativă de omor. Ultimul se caracterizează negativ la locul de trai, ducând un mod de viaţă amoral. Acesta a comis fapta de tentativă de omor în lipsa circumstanţelor atenuante sau agravante. Atât la faza de urmărire penală, cât şi la faza de judecare a cauzei Hariton Rusu nu şi-a recunoscut vina. Ţinând cont şi de modalitatea şi de motivul comiterii infracţiunii, instanţa consideră că Hariton Rusu prezintă un pericol foarte ridicat pentru societate şi că acesta urmează să fie izolat pentru

perioada de 11 ani pentru a-şi corecta comportamentul şi pentru a preveni comiterea unor noi infracţiuni atât din partea sa, cât şi din partea altor persoane.

69. Din motivele elucidate mai sus, instanţa atestă că în speţă nu este raţional şi echitabil de a fi aplicată pedeapsa minimă de 10 ani solicitată de către acuzator.

70. În final, cu referire la pedeapsa aplicată sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani pentru comiterea infracţiunii de tentativă de omor, instanţa urmează să aplice prevederile art. 88 alin. (3) din Codul penal şi să includă în termenul închisorii timpul aflării lui Hariton Rusu în stare de reţinere şi arest preventiv, din data de 1 noiembrie 2025 şi până la data de 27 aprilie 2026, calculându-se o zi arest preventiv pentru o zi închisoare. De asemenea, în termenul pedepsei se va include şi perioada menţinerii inculpatului în stare de arest până la definitivarea sentinţei.

71. În scopul asigurării executării pedepsei cu închisoarea măsura preventivă sub formă de arest preventiv prelungită în privinţa lui Hariton Rusu prin încheierea din 30 martie 2026 se va menţine până la rămânerea definitivă a sentinţei.

VIII. CHELTUIELILE DE JUDECATĂ

72. În şedinţa de judecată procurorul Eugeniu Gogu a solicitat încasarea de la Hariton Rusu în contul bugetului de stat a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202530P0200 din 3 noiembrie 2025, în sumă de 128 lei.

73. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi alin. (2) pct. 5) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare sunt suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Din cheltuielile judiciare fac parte inclusiv cheltuielile în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

74. Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) şi alin. (2) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare (...).

75. Potrivit art. 143 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale.

76. Potrivit raportului de expertiză din 3 noiembrie 2025 cheltuielile pentru examinarea persoanei şi constatarea leziunilor traumatice constituie suma de 128 lei (vol. I, f. d. 57).

77. Având în vedere că în situaţia condamnării persoanei, în fiecare caz particular, instanţa are drept discreţionar de a decide în seama cui va trece cheltuielile de judecată potrivit prevederilor alin. (1) şi alin. (2) al art. 229 CPP, ţinând cont de opinia participanţilor la proces şi de faptul că nu există vreun impediment obiectiv care ar face imposibilă încasarea cheltuielilor de la inculpatul Hariton Rusu, instanţa va admite solicitarea procurorului şi va pune cheltuielile judiciare în seama inculpatului.

IX. CORPURILE DELICTE

78. Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei instanţa de judecată soluţionează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

79. În această cauză penală, prin ordonanţele din 20 noiembrie 2025 de recunoaştere şi de anexare a corpurilor delicte la cauza penală (vol. I, f. d. 21, 43) organul de urmărire penală a dispus recunoaşterea în calitate de corpuri delicte a unui topor şi a două bucăţi mici de lemn.

80. Potrivit prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora.

81. Având în vedere că toporul şi cele două bucăţi mici de lemn nu au fost cerute de vreun participant la proces, nu prezintă interes pentru vreo instituţie şi au o valoare mică, dar şi ţinând cont de faptul că toporul a fost utilizat la comiterea unei tentative de omor, instanţa de judecată hotărăşte ca obiectele respective să fie distruse.

82. Prin prisma tuturor circumstanţelor descrise *supra*, aplicând prevederile art. 72 alin. (4), art. 88 alin. (3) din Codul penal, art. art. 162, 227-229, 338-341, 382, 384-385, 389, 392-395 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte **Rusu Hariton** ***** vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (1) din Codul Penal şi i se stabileşte o pedeapsă

sub formă de închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul de executare al pedepsei sub formă de închisoare, aplicată lui Hariton Rusu prin prezenta sentinţă, urmează a fi calculat din momentul definitivării sentinţei, cu includerea în acesta a termenului aflării inculpatului în stare de reţinere şi arest începând cu data de 1 noiembrie 2025.

În scopul asigurării executării pedepsei cu închisoarea măsura preventivă sub formă de arest preventiv prelungită în privinţa lui Hariton Rusu prin încheierea Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă din 30 martie 2026 se menţine până la rămânerea definitivă a sentinţei. Arestul preventiv urmează să fie executat în Penitenciarul nr. 13 – Chişinău.

Nimicirea, la definitivarea sentinţei, a unui topor şi a două bucăţi mici de lemn recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanţele din 20 noiembrie 2025 care în prezent se află în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă.

Se încasează de la Rusu Hariton *****, IDNP *****, în bugetul de stat, cheltuielile judiciare privind efectuarea expertizei, în sumă totală de 128 (o sută douăzeci şi opt) lei.

Sentinţa poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Alexandra Smolnițchi